

ξέρα

ξέρα, η, ουσ. [<μσν. ξέρα <ξερός], η ξέρα· η ξεραΐλα (βλ. λ.).

- βρίσκω ξέρα, βλ. φρ. πέφτω σε ξέρα·

- είμαι στην ξέρα, **α.** δεν έχω καθόλου χρήματα, είμαι τελείως άφραγκος: «ό,τι λεφτά είχα, τα 'χασα στην τελευταία δουλειά που έκανα, και τώρα είμαι στην ξέρα». **β.** μένω μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς ερωτικό σύντροφο: «χώρισα με τη γκόμενα που είχα και είμαι στην ξέρα». Από την εικόνα του ατόμου που υποφέρει σε περίοδο ξηρασίας·

- πέφτω σε ξέρα, **α.** αντιμετωπίζω απρόσμενο εμπόδιο, απρόσμενη δυσκολία που δεν προλαβαίνω να αντιμετωπίσω: «η δουλειά πήγαινε μια χαρά, αλλά τελευταία έπεσα σε ξέρα και αντιμετωπίζω προβλήματα». Από την εικόνα του πλοίου που προσκρούει σε σκόπελο ή ύφαλο. Συνών. πέφτω σε ύφαλο. **β.** γνωρίζω, συναντώ πολύ άσχημη γυναίκα: «επειδή δεν είχα γκόμενα, είπα στην ξαδέρφη μου να φέρει μια φιλενάδα της, αλλά έπεσα σε ξέρα»·

- τη βγάζω στην ξέρα, βλ. φρ. είμαι στην ξέρα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας